

CLEVELANDSKA AMERIKA

Edini sl. dvo-letnik v Ameriki

Indija: Slov. tiskovna družba Amerika.

Izhaja v torek in petek.

Naročnina:
ZA AMERIKO \$2.00
ZA EVROPO \$3.00
ZA CLEVELAND po pošti \$2.50

Posemne številke po 3 cente.

Vse pošiljatve, pisma, dopisi in denarne nakaznice (Money Orders), naj se pošiljajo na: Tiskovna družba 'AMERIKA' 6119 St. Clair Ave. N. E. Cleveland, Ohio.

Dopisi brez podpisa in obsegajoči posebno polemiko, se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

"Clevelandka AMERIKA"
The Leading Slo. Semi-Weekly
Issued Tuesdays and Fridays.
Published by —

The AMERIKA Publ. Co.
6119 St. Clair Ave. N. E.
Cleveland, Ohio.

Subscription \$2.00 a year.

Read by 15,000 Slovenians (Kreiners) in the City of Cleveland and elsewhere.

Advertising rates on request.
Tel Cuy. Central 7387-R.

Entered as second-class matter January 5, 1909, at the post office at Cleveland, Ohio, under the Act of Mar. 3, 1879.

No. 73. Tue. Sept. 14 '09 Vol. 2

GLANKI.

VZORNO TOVARNISKO MESTO.

V Illinois je majhno mesto Leclair, kjer je ustanovil več tovarne neki N. O. Nelson.

Nelson je tako bogat mož, a priznava po najbolj praktičnem načinu da se imajo delavci pravico zbrati, ker pomagajo napraviti milijonarja. V starih časih se je govorilo, da imajo plenitnički dolžnost skrbeti za podanike, dandanes bi morali in bogatin pravico deliti svoje premoženje, ali vsaj delo med delave.

V Nelsonovih tovarnah delajo može in fantje pri kakih osebnih strokah. Om sam živi v Leclairu, da pazi na to, da nobenemu mladenci ni sila zapustiti rojstnega mesta radi dela.

V St. Louisu se je nedavno zgodil straten zločin, da je dvajsetletni mladenec ubil svojo dobrotnico, ki ga je ljubila in ga branila. Vzrok umora je bil, ker mu ni hotela dajati tudi denarja. Takih slučajev je dovolj. Ta nesrečni morelec se pa nikdar ni učil delati.

V Leclair ni bilo v osemnajstih letih, odkar obstoji, nobenega večjega zločina, dasiravno so ljudje od vseh krajev, vseh narodnosti in raznih ver.

V mestu ni nič brezdelnih.

Vsek deček pri 14. letih ima na razpolago delo, da si lahko skuši svoj kruh.

Osebno bi Mr. Nelson rajši videl, da bi se oprijeli moški poljedelskega dela, vendar se ozira na željo posameznika. V tem se vadijo delati in izdelujejo kovinaste, lesene, kamnite stvari in stroje ter se učijo staviti hiše. Tovarne so prijetni prostori, poslopja obdana s trto, cvetlicami in drevojem ter dobro prezračena. Za formane so učitelji raznih strok, za poslovne so organizatorji in voditelji. Vsi živijo v prijateljstvu med seboj. Malokdo zapusti Leclair. Nekateri odidejo za en ali dva tedna in se vrnejo domov, jezni na razmerje, v katerih morajo delavci živeti po večjih mestih.

Zenske se največ može, da pomagajo svojimi možem in skrivo za otroke. Nekatere se učijo za trgovino, a nobena ne dela v tovarni.

Zabave imajo dovolj. Drugi živeti, izleti, baseball, veslanje na jezerih in pozimi dirjanje. Politični prepričaji ne poznavajo. Zdi se človeku, kakor bi se ravnali po svetopisemskih besedah iz "Knjige sodnikov" — "Teda je vsak delal, kakor se mu je zdelo prav v svojih očeh". Ta izrek se tudi danes lahko uveljavlja, ako se da vsakemu "dnevnemu delu".

Nelson sam pravi: Ključ do rešitve delavskega vprašanja je: naj ne bode noben brez dela, in iz tega bode sledili vse drugo. Leclaire ideja je bila nekaka skušnja za zmožne, in obnesla se je dobro v korist delavcem in delodajalcem. Da bi le tudi druge tovarne, vsaj skušale posnemati Leclaire.

POLJSKA NARODNA ZVEZA.

Poljaki imajo v Ameriki veliko organizacijo "Poljsko narodno zvezdo", ki je velikega pomena za njih narod v Ameriki. Kako obsežno je delovanje organizacije, vidimo iz poročila urednika Thomas Siemiradski, ki urejuje njeno glasilo "Zgoda".

Zveza ima oddelek za zavrovalnino članov, po vzgledu drugih podpornih Jednot. Izplačala je že \$ 3,200,000 posmrtnine za umrli člani. Zrazen tega ima pa še drugo nogo. Ustanavlja poljske čitalnice po raznih krajih Amerike, razdeli vsak mesec precejšno svoto med najbolj potrebne člane, daje podporo sinovom in hčeram članov, ako študirajo na ameriških univerzilih in višjih šolah, izdaja štiri dobre časopise — en dnevnik, dva tedenika in en mesečnik. Skrbi za delo za svoje rojake, jim daje informacije, zida šole in zavode ter storji še mnogo drugega v korist svojemu narodu.

Nedolgo tega je Zveza podarila Združenim državam spomenik Kosciuszko, vreden \$ 50,000, da bi bil z dovoljenjem predsednika in konгрesa postavljen v Lafayette Square v Washingtonu poleg spomenikov junashkih Lafayette in Rochambeau.

Zveza je v New Yorku kupila hišo za naselniški dom. Iz neznanih vzrokov je bila pred kratkim zaprtja poljska naselniška hiša Sv. Jožeta, za to bo dom, ki se ravno radi velike kotisti Poljakom.

Organizacija je mnenja, da mora vsak pošten Poljak imeti pristop k Zvezzi. Ne ozira se na versko prepricanje. Ker je večina Poljakov katoličanov, je nad 95 odstotkov članov, ki pravno podpirajo cerkev, a so prijatelji z poljskimi drugoverci. Okoli trideset katoliških duhovnikov, največ mlajšega rodu, je članom zveze.

Kot častni član so mnoge ugodne osebe iz Poljske.

DOPISOVALCEM IN DRUŠTVOM K.S.K.J. V POJASNILO.

Zadnje dni smo zopet dobili toliko dopisov, da smo sklenili začasno prekiniti s priobčevanjem o Jnednotnih zadevah, razen, če je kaj posebnega. Nečemo žaliti posameznih dopisovalcev, aki bi ravno njihovih dopisov ne priobčevali, zraven tega smo pa tudi mnenja, da je javne polemike o Jnednotnih zadevah dovolj.

V zadnjem st. "A. S." se zopet prav imenitno zagovarjajo odborniki K.S.K.J. Kdor je zasedoval celo zadevo, odkar je Nemanjič na skrivaj začel zidati Dom, pa do danes, ve, kaj vse so zakrivili glavni odborščki. Po našem mnenju niti ne zasluzijo odgovora — razen na konvenciji. Že samo dejstvo, da grozijo glavni odborščki izključitvijo vsakega društva in člana, ki se ne zlagajo z njihovim gospodarstvom, je dovolj vzroka, da člani na letosnji konvenciji pokazajo, da so oni gospodarji.

Glavni odbor pozivlje vse nasprotne, naj jih gredo tožiti na sodnijo. Torej jim ni za Jnednotne stroške, ker bi obravnavata, ki bo morda že lepih in boljih, nero je bil morda.

Croatian Steppe

Pripovedka kapitana R.

Spisal:

H. Sienkiewicz.

Priredil za

"Clevelandsko Ameriko"

Podravski

(Nadaljevanje).

Jednotna lastna sednica — konvenca Seved je bila na začetku denarja, a bolje da se delati poskrbi za konvencijo kot za advokate. Miru drugače ne bodo naj društva le kmalu glasujajo za konvencijo.

K. S. K. Jednotna šteje že 10,000 članov, zato vsak narodnjak želi, da bi se spor kmalu poravnal. Če bi večina delegatov odobrilo postopanje glavnega odbora, menimo ne bo pametega člana, ki bi se ne uklonil!

G. Nemanjič bi moral sam sklicati konvencijo, aki si je v svesti, da je doloval v smislu postav in po želji društva.

Naj se zadeva reši na konvenciji in naj polemika poteka po časopisih, to je naše mnenje.

Vse dopisovalce, uradnike društva K.S.K.J., opozarijam na novo Nemanjičev postav člen II, A. stran 8., po kateri si da sam sebi pravico suspendirati katerogakoli društvenega uradnika, ki si upa izreči svoje mnenje o glavnih uradnikih pismeno ali ustreno. Naj bodo previdni z besedami in peresom in naj gledajo, da zopet v kratkem pridejo do prostosti, katero jim je vzel sedanji glavni odbor.

Na zdihovanje g. Klepeca v "A. S." se nam tudi ne zdi vredno ozirati. Dosti resnice so že razni dopisovalci povedali Jolietčanom naravnost v obraz, pa vse zanikajo in obrnejo po svoje, zato ne damo dosti ne za nagrado, niti ne za besede omenjenega gospodiča. Še itak smo delali zač preveliko reklamo, kakor se je sam izrazil, zato je najbolje, da se njegovo ime za vedno pozabi med ameriškimi Slovenci.

VODOGOVOR G. A. NE MANIČU PREDSEDNIKU K. S. K. J.

V Am. Slov. štev. 40. z dne 10. sept. t. l. ste omenili o jednotnih pravilih, da ni resnica, da bi ista stala čez \$1000 (čez en tisoč dolarjev). Poglejte bolj natanko v polletni račun in se prepricajte o tem! Nadalje ste omenili da pravila katera sem jaz naročil pri Glasniku točko kosov, so stala \$175.00 to je res, ampak bila so trdo vezana in so se obenem porabilista tudi za uplačila. In ker so po prejšnja leta pravila stala jednotno veliko denarja, radi tega sem pri konvenciji v Jolietu praporčal, da se naj v bodoče pravila mehko vežejo kar bodo veliko ceneje, in od istega časa se je to zgodilo. Nadalje, glede posojila Jednotnega denarja, Jednotni predsednik nima oblasti posojevati jednotnega denarja, posojuje ga gg. nadzorniki, tedaj zamore se le od njih zahtevati pojasnila o tem. Za Jednotni dom pravite, da je bila oddana odboru cela rezolucija. Cemu niste zahtevali od istega odbora odgovor na isto? Tudi za neka pisana iz Clevelandu; ista pisana niso imela nobenih podpisov, in na takem pismu se kovencija ne sme ožirati.

Tedaj g. Nemanjič, ker se Vam kot jednotnemu predsedniku očita nepravilno postopek, da smo sklenili začasno prekiniti s priobčevanjem o Jnednotnih zadevah, razen, če je kaj posebnega. Nečemo žaliti posameznih dopisovalcev, aki bi ravno njihovih dopisov ne priobčevali, zraven tega smo pa tudi mnenja, da je javne polemike o Jnednotnih zadevah dovolj.

Blagovolite to uvaževati! John R. Sterbenz bivši predsednik K. S. K. J.

Salomonova razsodba.

V Illinoisu se je na železnicni prigordila nesreča. Jeden mož je bil ubit, drugemu je odtrgan nogi. Vdova ubitega moža in oni jednonogata sta tožila železnicu za odškodnino. Sodnik je vdovi za izgubljeno moža odločil 1500 dolarjev, onemu, ki je izgubil nogo, pa 15,000 dolarjev. Nevejolna zaradi take sodbe, reče vdova sodniku: Ali je to prav, da dobi ta večjega jaz? Ali ni življenje začnega moža več vredno nego samo jedna noga? Sodnik odgovori: Žena! Ta mož ne dobi za noben denar druge noge. Ti pa dobiš lahko drugega moža, ki bo morda že lepih in boljih, nero je bil morda.

Glavni odbor pozivlje vse nasprotne, naj jih gredo tožiti na sodnijo. Torej jim ni za Jnednotne stroške, ker bi obravnavata, ki bo morda že lepih in boljih, nero je bil morda.

vsič nameno, da živimo, hudo in svinčeno, razenčišči in znamenje materinosti in matčine, toda zdravo, ko se je kretala od enega voza do drugega. Niti vprašati, je nisem smel, se je manz zdrava, pac pa sem to vze večkrat v naravo in se jo privabil na prvi dolgo, dolgo, a ko sem hotel kaj reči, pa me je nekaj stiskalo v golačnu, da besedice nisem mogel snegovoriti.

Polagoma pa se mi je jela vratiči našleja in v glavi so mi nekate sumeti stranske besede svetega pisma: "Who was slipped and served the creature more than the Creator?"

Približali smo se že zahodnemu delu Nevade, kjer se za pasmom mrtvih jezer konča slana zemlja in skalnata puščava ter pričenja znovič pas običjen na stepi, ravnejši, zelenjaj, in nekako bolj oživljen. Ker v teku dveh dni nihče ni zbolel, sem si misli, da je bil že konec naše revščine. Pa je bil to tu, ki že skrajni čas!

Devetero ljudi nam je umrlo, sest je bilo še bolnih; pod vplivom bojazni pred bolezni je ježela se je kršiti disciplina; konj so nam popadali vsi da zadnjega, ga mule pa so tudi bile bolj podobne živalim kostnjakom nego živalim. Od petdesetih voz, s katerimi smo odrinili iz poletnega taborišča, se jih je komaj tri deset se vlekelo po puščavi. Pri tem, ker nihče ni hotel iti več na lev in strahu, da ne bi padel kje oddaljen od tabore in ne ostal brez pomoči, se je končala tudi naša zaloge ziveža. Hoteči pa z njo kolikor mogoče štediti, smo se že celo teden hranili z mesom črnih neveric, toda duheteče njih meso nam je jelo kmalu presedati toliko, da smo ga v največji sili še jemali v ista. V ostalem pa celo te nečimne hrane nismo imeli dovolj. Za jezerami pa je bilo že več divjadi in tudi pa še obilnejša.

Neko jutro so mi prišli ljudje povedati, da je Smith bolan. Šel sem pogledat, kaj mu je in ves osupen sem se prepričal, da je bolezni vročnica podrla starega rudokopa na posteljo. Promna tolikih podnebjih ne ostane brez posledic; vtrujenost navzite kratekga počitka se čuti neprosten, bolezni pa se porajajo iz vtruenosti in težav. Liliana, katero je imel Smith rad kot svoje lastno dete, si je vtepla v glavo, da mu hoče v bolezni streči. Jaz, slaboten človek, sem se toliko bal za njo, da sem se kar tresel do tega ji vendar nisem mogel zabraniti da bi ne bila kristjana. Torej je presedela pri bolniku po cele dnevi in noči ob tem s teto Atkins in teto Grosvenor, ki sta posnemali ojeni vzgled. Toda drugega dne je starec prišel ob zavest in osmi dan je na rokah Liliane umrl. Pa sem ga pokopal in pretakal bride solze nad telesnimi ostanki človeka, ki ni bil zgolj moj pomočnik in pri vsem moja desna ruka, marveč tudi prav oče do naju obeh. Misila sva si, da se po tako bolestni žrtvi nju Bog usmilil, toda je bil še začetek krijev, kajti tega dne je zbolel drugi rudokop in potem vsaki dan kateri novi ostal na vozu ter ga zapustil še tedaj, ko smo ga odnesli na rokah v grob. In tako smo se vleki po puščavi, za nam pa se vleklta ta nalezljiva bolezni, zahtevajoča malone vsaki dan novih žrtv. Tako je bila zbolela tudi teta Atkins in le postrežbi Liliane se je imela zahtimali, da je bolezni srečno prebila. Kar dusa je umirala v meni vsaki trenutek in večkrat, ko je Liliana bila pri bolničih in sem stal nekje na strazi ond in ospredju tabore, sam sredi teme, pa sem si stiskal z rokami senci in zgrudil sem se v molitvi kot pokorni pes pred Bogom na kolena ter ga prosil v vneti molitvi za njo, pri čemer pa nisem smel izreči besed: "Zgodi se Tvoja, a ne moja volja!" Časih po noči, ko sva bila skupaj sama, sem se nalo sprehubil, ker se mi je zdaleko, da se bolezen oprije, že platna mojega lvoza in kučevanja, iskajoča Liliana. Vsi ti trenutki, v katerih nisem bil pri njej in takšnih je bilo največ, so postali za-mem ena velika mučilnica, pod katero sem se zviral slično drevesu pred viharjem. Vendar kačo dolgo je prenašala Liliana vse te napole in trude. Načinjavači blizu so nam podelili, njo pa nismo

zadeli, sem bil ranjen s sekiro v glavo, a to tako močno, da sem radi ali po trgovskih prostorih, drugega postanejo redilice nevarnih bolezni za želodec in črva. Paži, da kupujejo najbolj izbrana jedila, čista in sveža, ter ne pusti da bi ostanki jedil dolgo ostali v kuhinji. Odstrani muhe od živil. Po vedno Trinerjevo zdravilno grenko vino pri domu in ga rabí, kadar zapazi sprememb v slasti. To je dobro zdravilo

Primerjeno pa se mi je jela vratiči našleja in v glavi so mi nekate sumeti stranske besede svetega pisma: "Who was slipped and served the creature more than the Creator?"

Približali smo se že zahodnemu delu Nevade, kjer se za pasmom mrtvih jezer konča slana zemlja in skalnata puščava ter pričenja znovič pas običjen na

(Nadaljevanje.)

Ko so senatorji zapuščali dvorano, je pošepetal evnui Azbudu, da mora brzo k despojni.

Slušal je, Toda tresel se je v grozni. Komaj je ušel jezi Upravde, ker ni despot povpraševal dalje o Orionu in smatral vse samo za zvijača Slovence. Sedaj mora pa k Teodori. Težak bo račun o Izkovem begu.

Ponižno je dvignil oči v despojni, ko je klečal pred njo in ji poljubljal noge. Toda hitro jih je povesil. Zakaj v njenih očeh ni videl milosti.

"Kje je Irena?"

"Pobegnila."

"Z Izkom?"

"Ne, sveta despojna. Teden dni poprej."

"Zakaj je nisi poiskal?"

"Izginila je, kakor bi utonila v morju. Brez sledu."

"Išči jo, zvedi zanjo, plačuj vohnje — sicer se mi ne prikaže več! — Kako si stražil Izkota?"

"Izdajstvo v hiši! Spiridion je izginil z grkom. Podkupljen je bil od trgovca."

"Tudi njega išči in išči Epafradi, ki se ni utopil - nikdar. Ne verujem lisjaku!"

"Z Epafraditom je poslal jasni despot jadrancu."

"Tega nisem prasala! Pojdil"

Po tleh je drsal Ažbad od despojne in odšel pobit in počinjal kakor zadnji suženj, ko ga pretepe gospodar z bicem. Ko je prišel iz palace, so že gorele zvezde na nebuh. Divje je gonil žrebec preko forov na Kamp v vojašnice, da izbruhna sed in ponižan napuh nad nedolžnimi palatinci.

V nizkih tabernah, nimo katereh je jezdil, so pa popivali Epafraditi sužnji, svobodni in veseli, da so dobremu gospodarju izpolnili zadnjo željo ter v jutru nahujskali narod v divjino zoper carja in carico.

VI.

Iz dalje se je svitalo jutro. Zvezde so postajale redkejše, močan vzhodnik je pihal po Proponti. Epafradit je stal nepremično še vedno na krovu in slonel na ograji brzjadrnice. Pretela so desetletja, odšel ni prebil bogati trgovec toliko duševnega in telesnega napora. Toda njegove oči se niso zahotele spanca. Dramila ga je zavest, da se vozi zmagavec iz Bizanca. Nebo je svetilo z miliardami lučk njegovemu triumfu, sumeča Proponta mu je z valovi vzklikala: Mnoga leta.

Dolga, stisnjena barčica je letela. Veter je polnil jadra, da se so krivili jamborji. Ob straneh so pa še udarjala dolga vesla v morje, gnana ob misičnih rok najboljših sužnjev, ki jih je vzel Epafradit seboj. Ispocetka vožnje je bila njegova razburjenost tolika, da ni bilo prostora nobeni drugi misl o begu in rešitvi. Veleval je neprestano Numidi, naj hitreje udarja s kladirom takt veslcem. Obljubljal jim je plačilo in nagrada povrhu, če utecelo carskim zasledovalcem. Prepirčan je bil, da niv bizantskih vodah hitrejše jadrnice, kakor je njegova. Toda kljub temu, da je letela z ugodnim vetrom in bilatirana v vesti, se min je da leže počasno, in da lahko vsak hip zazre za seboj tleče oko carske barke, ki ga ujame in odvede ... v smrt.

Sele ko se je svitalo jutro in so prebrodili nad polovico Proponte in ko najboljše oko ni zapazilo nobene zasledujoče barke, se je Epafradit pomiril. Veslaczem je dovolil pourni odmor in bogat zajtrk. Tudi njeni je prinesel Numida ostrig in mrzlih prepelic ter vrc starega vira. Trgovec se tavil v plăšč, zakaj mirazil ga in v bladni jutrajni sapi. Jedel je s slastjo, napor in skrb za ga uzejala, da je točil izredno mnogo iz vrca. Ko se je

so priceli povezavati jadra. Vesla so pa polgomo udarjala v vodo in gnala brzjadrnico v pristan. Preden so prišli v sosedstvo bark, je ukazal Epafradit: "Sidor!"

Zaškrpala so velika vretena; maček se je potopil in zapil v vodo, ladja se je stresla, nekoliko nagnila in obstala. Spustil je umazane plahite, čolnike v morje. Vanj je odvezal vrečo s tisoči zlatimi

sedel Epafradit in Numida, bizantinci ... ter s slastjo tipal Mostvo je ostalo na ladji in po zlatu, presteval jih s potniškimi rokami in spuščal tiho na ni zaspal. Vse noči in dnevi je prebedel na barki. Zaril se je v kot pod krovom, pokril s plastično vrečo in denarjem in vselej vatrepetal. Vao dušo mu je objela nedosežna sladost ohromenega glasu — hkrati pa mu je grozen strah zgrabil mozg, da je pokril s celim telesom svoj zaklad in prisluškal dolge trenutke, če ni glas koga vzbudil in privabil dolgo roko, ki bi se iztegnila iz mraku in segla po denarju. Ko je prebil strah, je štel dalje, preselil dozadnjega, spravil, tesno zavezal vrečo in pricel razmišljati, česa bi se lotil. Priskopari si je toliko, da bi lahko brez dela živel.

(Dalej prihodnjič.)

NAZNANILO!

Slavnemu občinstvu in cenjenim odjemalcem tem potom uljudno naznanjam da sem prevzel celo grocerijsko trgovino od g. Močilnikar 3830 na St. Clair ul. kamor bodem preselil tudi svojo sedanjo trgovino, začetkom mes. Oktobra t. l. Ker bode grocerija v zgoraj omenjenih prostorih trikrat povečana se cenjenemu občinstvu in dosedanjim odjemalcem najujudneje priporočam.

JOHN KUHAR

Tel. Cuy. Central 7387-R.
TISKOVNA DRUŽBA
"AMERIKA"
Prvi slov. dvo-tednik.

6119 St. Clair Ave. N. E. - Cleveland, Ohio.

IZDELUJE:

VSAKOVRSTNE TISKOVINE kakor račune v vseh oblikah zavitke, pismeni papir i. t. d. Visišnice raznih oblik. Vabila in lepake, (plakate) i. t. d.

VSE TISKOVINE za podpora ali druga društva, kakor pravila, poročila, zlepke, pismeni papir i. t. d. in vsa v knjigoveznicu spadajoča dela.

PRODAJA raznih knjig in razglednic.

VSAKO DELO se izvrši točno, okusno in po najnižjih cenah.

Pošiljamo denar na vse strani sveta, najhitreje in varno. Za Združene države smo v zvezi z American Express Company.

Prodaja parebrodnih listkov

Gostilna in dvorane

Naznamjam, da sem prevzel gostilno in dvorane Stocke's Hall od brata Jak. Grdina in bodem prostor sam vodil ter skušal vsem obiskovalcem dobro postreći.

Vsem Slovencem, prijateljem in znancem, se topic priporočam.

John Grdina

6025 ST. CLAIR AVE. (STOCKE'S HALL).

Andrej Ulle

452 Spruce St. Collingw'd. O.

STAVBAR in Kontraktor
Gradim raznovrstna poslopja po kontraktu ali dogovoru.

Popravljam in barbam hiše, sploš, kar se potrebuje, da se izgotovi dobro poslopje.

Rojakom se priporočam.

Fotografira po dnevnu in po noči.

Odprto v četrtek in soboto zvečer.

LIEBICH HUSPOSKA BROS.

1841 Euclid Ave.
CLEVELAND, O.

PRVA IN NAJSTAREJŠA SLOVENSKA NOTARSKA PISARNA V CLEVELANDU, O.

prej: Anton Kline in Frank Russ
sedaj: FRANK RUSS

6104 ST. CLAIR AVE., N. E.

Izvršujem vsa v notarski posel spadajoča dela, delam raznovrstne poslovje v vojaških zadevah, iztirjavam dolgove tukaj in v starci domovini ter zavarujem poslopja in pohištvo proti ognju.

Za pravilno, točno in pošteno delovanje v notarsko stroku spadajočih opravil se jamči.

Pisarna je celo dan in zvečer do 9. ure odprt.

Ob nedeljah uradujem od 9. do 12. ure dopoldne.

FRANK RUSS, javni notar,

JOS. KOZEN, vodja pisarne.

Geo. A. Lorentz

6702 BONNA AVE. N. E.

PLUMBER

Polaganje cevi za vodo in plin, kopeli itd. Se pripreča rojakom. Cent. 8873 B.

Vsem Slovencem v Pittsburghu, kakor onim, ki potujejo skozi to mesto, se priporoča edini slovenski hotel na 5175 Butler Str., kjer se dobitjo vedno čiste postelje, fina gorka in mrzla jedila, sveže pivo, prava kranjska slirovka in tropinjevec.

Priporoča se

J. Starčević,

lastnik.

SVOJI K SVOJIM.

Velična vreča

Aristos moke

Ki jo vam prodamo, prodam le eno vrečo in

Vase trgovine na predoru. Prodajajo na denar.

S. Sheinbart

5387-89 ST. CLAIR AV.

C. odjemalcem naznamjam

da sem se preselil iz vasi

St. Clair in bodem imel

sedaj vedno vecjo založbo

blaža na razpolagovali

da boste vabi v založbo

ta da boste vabi v založbo